

tre nhardus carus
amicus doctor bonus

turum quid ēē cognoscere qđ idē existendi necessi-
tate carere n̄ nesciat. Ille si dicas qđ euenturū
dī uidē: id n̄ euenire n̄ posse. Qđ autē n̄ potest
non euenire id ex necessitate contingere. meq̃
ad hoc nom̄ necessitatis astringas. fateor rem
quidem solidissime ueritatis. sed cui uix aliquis
nisi diuinū speculator accesserit. Respondebo
namq̃ idē futurū cū addiuinā notionē refert̃
necessariū. cū uero in sui natura p̄pendit̃ li-
berū p̄sūs atq̃ absolutū uideri. Due sunt
enī necessitates. simplex una uelut qđ necessi-
tatis om̄s homines ēē mortales. Altera conditionis ut
si aliquis ambulare scias eum ambulare neces-
se ē. Qđ enī quisq̃ nouit id ēē aliū ac notū ē neq̃.
Sed hęc condicio minime scē illam simplicē tra-
hit. Hanc enim necessitatē. n̄ p̄pria fac̃ natura
sed conditionis adiectio. Nulla enī necessitas co-
git incedere uoluntate gradientē quamuis cū
cū gradit̃ incedere necessarium sit. Eodē igit̃
modo. si quid p̄uidencia p̄sens uidē. id ēē ne-
cesse ē. tam & si nullam naturę habeat necessitatē.

Atqui d̄s ea futura quę ex arbitrii libertate

~~hanc d̄s~~

Green MB 242, fl. 12^v

242/3

QUERAT ORATIONIS QUE
 cursum ad alia quædam tractanda
 atq; expedienda uertebat. Tu
 ergo recta quidē in quā exorta
 tio tuaq; prorsus auctoritate di
 gnissima. Sed quod tu dudum depuden
 tia questione pluribus alius implicitā eē dixi
 si re experior? Quero enī an eē aliqd omīno
 & qd nā eē casum arbitrare? Tum illa festino
 inqt debitū pmissionis absoluere uiamq; ti
 bi qua patriā reuēaris aperire. Nec autē &
 si putilia cognitu tam apposti nrī tramite
 paulisp; auersa sunt. uerendūq; ē ne deuis
 fatigat ad emeuendū rectū iter sufficere nō
 possit. Ne id in quā prorsus uerere. Nam qui
 etis mihi loco fuerit ea quib; maxime dele
 ctor agnoscere. Simul cū omīe disputationis
 tue latus indubitata fide constiterit nihil de
 sequentib; ambigat. Tum illa morē inqt gerā
 tibi simulq; sic exorsa ē. Siquidē inqt aliquis
 euentū temerario motu nullaq; causarum
 conexione pductū casū eē definuat nihil omī

Wien Cod. 242, fol. 70^r

Abb. 33 Südwestdeutsche Minuskel; Anf. 12. Jh. (Originalgröße).

Boethius, Cons. phil.

O. Nazzari, Die Kunst d. Romanik (1978)

DIXERAT ORATIONIS QUE
 cursum ad alia quedā tractanda
 atq; expedienda uertebat. Tu
 lego. recta quidē inquā exorta
 tio. tuaq; prorsus auctoritate di
 gnissima. Sed qđ tu dudū depuden
 tia questione pluribus alius implicatā eē dixi
 si. re experior? Quero enī an eē aliqd omīno.
 & qđ nā eē casum arbitrare? Tum illa festino
 inqt̃ debitiū pmissionis absoluerit uiamq; ti
 bi qua patriā reueāris aperire. Nec autē &
 si putilia cogniti. tam apposti nri tramite
 paulisp; auersa sunt. uerendūq; ē ne deuis
 fatigat̃ ad emendū rectū iter. sufficere n̄
 possis. Ne id inquā prorsus uereare. Nam qui
 etis mihi loco fuerit ea quib; maxime dele
 ctior agnoscere. Simul cū omē disputationis
 tue latus indubitata fide constiterit nihil de
 sequentib; ambigat̃. Tum illa morē inqt̃ gerā
 tibi simulq; sic exorsa ē. Siquidē inqt̃ aliquis
 euentū temerario motu. nullaq; causarum
 conexione pductū casū eē definiat nihil omī

St. Gallen

Abb. 33 Südwestdeutsche Minuskel; Anf. 12. Jh. (Originalgröße).

Wien NB. 242, f. 70r

O. Mazal, Buchkunst der Romane (1978)